

**ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑΤΟΣ ΝΕΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ Γ΄ ΕΠΑΛ
ΚΥΡΙΑΚΗ 5 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2021**

Συντονίστρια: ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΧΡΗΣΤΑΚΗ
Υπεύθυνη καθηγήτρια: ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΜΩΨΙΔΗ

A. ΜΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

A1. Το άρθρο παρουσιάζει το φαινόμενο της νεανικής παραβατικότητας. Μέσα από την παράθεση πορισμάτων διάφορων ερευνών, υπογραμμίζεται η αύξηση της μικρομεσαίας εγκληματικότητας, σημαντικό μέρος της οποίας σε πανευρωπαϊκό επίπεδο είναι η νεανική παραβατικότητα. Ειδικότερα, οι έρευνες που αφορούν την Ελλάδα αναδεικνύουν την αύξηση των περιστατικών βίας μεταξύ ανηλίκων και τη μείωση του ορίου ηλικίας των παραβατών. Άλλες έρευνες παραθέτουν τους πολυπληθείς παράγοντες που πυροδοτούν τη νεανική παραβατικότητα, ενώ υπάρχουν και θετικά πορίσματα που δείχνουν ότι οι ανήλικοι παραβάτες με κατάλληλη παρέμβαση επιδέχονται βοήθειας. (82 λέξεις)

A2. 1^ο σημείο : - παρά το γεγονός ότι η έκταση της ένδικης νεανικής παραβατικότητας στη χώρα μας φαίνεται ότι κινείται στο πλαίσιο της χαμηλής και μεσαίας βαρύτητας –

Αιτιολόγηση : η διπλή παύλα χρησιμοποιείται για να παραθέσει ένα συμπληρωματικό, επεξηγηματικό σχόλιο που διευκρινίζει όσα έχουν ήδη ειπωθεί, αλλά δεν αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα του κειμένου.

2^ο σημείο : - κοινωνικά , οικονομικά, προβλήματα ψυχικής υγείας, εξαρτήσεις και εμπλοκή των ίδιων των γονέων με τον ποινικό νόμο κ.λπ.-

Αιτιολόγηση : η διπλή παύλα χρησιμοποιείται για να παραθέσει παραδείγματα για τα πολύ σοβαρά προβλήματα που ενδέχεται να αντιμετωπίζουν οι οικογένειες των ανηλίκων παραβατών

A3. Ο αρθρογράφος χρησιμοποιεί στην αρχή της 4^{ης} παραγράφου το ερώτημα «Είναι, λοιπόν, οι ανήλικοι παραβάτες μια χαμένη υπόθεση;», το οποίο έχει διπλό λειτουργικό ρόλο. Ειδικότερα, ως προς τη δομή του κειμένου το ερώτημα εξασφαλίζει τη συνοχή και την αλληλουχία νοημάτων, καθώς έχει τη θέση της θεματικής περιόδου της 4^{ης} παραγράφου και λειτουργεί ως μετάβαση και εισαγωγή στο νέο θέμα. Ως προς την αντίδραση του αναγνώστη, το ερώτημα λειτουργεί ως επίκληση στο συναίσθημα του αναγνώστη και προσδίδει στο κείμενο χαρακτήρα διαλόγου, αμεσότητα, ζωντάνια και παραστατικότητα, ενώ ενεργοποιεί τον προβληματισμό του για το θέμα.

A4. (peak age), (peer pressure) : οι παρενθέσεις χρησιμοποιούνται για την παράθεση ξένων όρων με συγκεκριμένη σημασία και ορολογία

«επανάστασης» : ο συγγραφέας τοποθετεί τη λέξη «επανάστασης» σε εισαγωγικά, γιατί τη χρησιμοποιεί μεταφορικά και αμφισβητεί τη σημασία της για τη συγκεκριμένη περίπτωση, δηλαδή δεν θεωρεί ότι στην πραγματικότητα οι νέοι επαναστατούν.

A5.

Προσφώνηση : Αγαπητοί συμμαθητές,

Πρόλογος :

Συγκεντρωθήκαμε εδώ, σήμερα, με αφορμή τα πρόσφατα περιστατικά ενδοσχολικής βίας που σημειώθηκαν στο σχολείο μας. Η βία έχει πολλές μορφές και αγγίζει πολλούς διαφορετικούς τομείς της σημερινής πραγματικότητας. Είναι, λοιπόν, απαραίτητο να αναδειχθούν τόσο τα αίτια της νεανικής βίας, όσο και τις οδυνηρές συνέπειες της βίας στα θύματά της.

Κυρίως Θέμα :

1^η § 1^ο ζητούμενο : αίτια της νεανικής βίας :

- Η φύση του ανθρώπου – η φύση των νέων : απώλεια αυτοκυριαρχίας, ψυχραιμίας και αυτοελέγχου, αίσθημα φόβου και ανασφάλειας, αδυναμία νέων να τιθασεύσουν τα πάθη και τις παρορμήσεις τους
- Η έλλειψη παιδείας – η απαξίωση της γνώσης : έλλειψη ανθρωπιστικής παιδείας και πνευματικής ανάπτυξης → αμάθεια/ημιμάθεια/πνευματικός σκοταδισμός, υποβάθμιση ανθρωπισμού, απουσία αλληλεγγύης/ανθρωπιάς/σεβασμού στον συνάνθρωπο → ηθικές συνθήκες κατάλληλες για την εκδήλωση της βίας
- ΜΜΕ : τα ψυχαγωγικά και ειδησεογραφικά προγράμματα υπερπροβάλλουν τη βία προκαλώντας φόβο και ανασφάλεια → το άτομο εξοικειώνεται με τη βία, η οποία ανάγεται σε μόνο τρόπο κοινωνικής καταξίωσης και απόκτησης σεβασμού
- Σύγχρονος τρόπος ζωής – κοινωνικά προβλήματα : γρήγοροι, έντονοι ρυθμοί ζωής, έλλειψη ελεύθερου χρόνου, απρόσωπες ανθρώπινες σχέσεις, περιθωριοποίηση, ρατσισμός, ανεργία, φτώχεια, οικονομικά προβλήματα

2^η § 2^ο ζητούμενο : συνέπειες της βίας στα θύματά της :

- Το άτομο αποκτά ανεπούλωτα ψυχικά τραύματα
- Αισθάνεται φόβο και ανασφάλεια
- Ενοχοποιεί, κατηγορεί τον εαυτό του
- Αυτοπεριθωριοποιείται
- Συσσωρεύει μέσα του οργή και αγανάκτηση → γίνεται επιθετικό
- Αποκτάει σύνδρομο κατωτερότητας
- Τα ψυχικά του τραύματα ρυθμίζουν τη συμπεριφορά του απέναντι στους άλλους

Επίλογος :

Συνοψίζοντας, γίνεται αντιληπτό από τα παραπάνω ότι η βία είναι ένα φαινόμενο που πηγάζει από την ίδια την κοινωνία και εντείνεται από την ιδιοσυγκρασία του ατόμου. Είναι ευθύνη όλων μας και κυρίως των νέων ανθρώπων να αποκτήσουμε μια διαφορετική νοοτροπία, να στραφούμε στον ανθρωπισμό και στην αλληλεγγύη προκειμένου να

περιοριστεί η βία – πρωτίστως η ενδοσχολική – και να εξαλειφθεί εντελώς. Έχει έρθει η ώρα να αναλάβουμε όλοι τις ευθύνες μας και να φτιάξουμε ένα καλύτερο μέλλον.

Αποφώνηση : Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.

B. ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

B1. Ο ήρωας του διηγήματος βιώνει έντονα και αρνητικά συναισθήματα στην καθημερινή του ζωή. Πρόκειται για έναν άνθρωπο που έχει συνηθίσει να ζει μέσα στο μίσος. Αισθάνεται μίσος και αποστροφή για όλους τους άλλους ανθρώπους, γνωστούς και αγνώστους, για ανθρώπους που γνωρίζει, αλλά ακόμα και για περαστικούς που θα προσπεράσει στο δρόμο («Μίσος. Το μόνο ... από κάτω»). Είναι ένας άνθρωπος που ζει απομονωμένος, βυθισμένος στη μοναξιά του και αντιμετωπίζει τους συνανθρώπους του με επιφυλακτικότητα και πικρία («Ό,τι παίρνεις ... καρδιά του.»). Ωστόσο, όλα αυτά τα αρνητικά συναισθήματα και οι άσχημες συμπεριφορές δεν αποτελούν παρά μια κάλυψη, προκειμένου να κρύψει τη θλίψη και τη μοναξιά του. Ο ήρωας φαίνεται να έχει επιλέξει το μίσος για να μην εκδηλώσει και να μην αποδεχτεί τη θλίψη και την απογοήτευση που αισθάνεται για την πορεία της ζωής του και για τον ίδιο του τον εαυτό («Τα βράδια ... από τη ζωή»). Έτσι, προτιμά να στρέφεται ενάντια σε όλους τους άλλους, να διοχετεύει σε αυτούς τον αρνητισμό του, παρά να αντιμετωπίσει τον εαυτό του και τα πραγματικά του συναισθήματα.

B2. Ο αφηγητής του διηγήματος είναι παντογνώστης και η εστίαση είναι μηδενική. Ειδικότερα, ο αφηγητής δεν συμμετέχει στην ιστορία, αλλά την αφηγείται σε γ' ενικό (τριτοπρόσωπη αφήγηση) και γνωρίζει τα πάντα για την ιστορία και τους ήρωες. Ο αφηγητής δεν παρουσιάζει την ιστορία μέσα από την οπτική κάποιου ήρωα, αλλά έχει συνολική γνώση και εικόνα των γεγονότων, γνωρίζει περισσότερα από τους ήρωες, για αυτό και η εστίαση είναι μηδενική. Με την επιλογή αυτή καταφέρνει να σκιαγραφήσει καλύτερα τον ήρωα αποκαλύπτοντας ακόμη και τις εσωτερικές του αντιδράσεις. Οι παραπάνω επιλογές προσδίδουν στο κείμενο εγκυρότητα και αντικειμενικότητα, καθιστώντας το παράλληλα ρεαλιστικό και αξιόπιστο.

B3. Ένας αφηγηματικός τρόπος που χρησιμοποιείται στο διήγημα είναι ο διάλογος ανάμεσα στον πρωταγωνιστή και σε ένα μικρό κορίτσι (-Μοιάζετε ... μην την ακούσουν.»). Ο διάλογος προσδίδει στο κείμενο θεατρικότητα, παραστατικότητα και κλίμα διαλόγου. Επιπλέον, δηλώνει την απουσία του αφηγητή και επιτυγχάνει αμεσότητα, οικειότητα και ζωντάνια στο λόγο. Ο συγγραφέας με τη χρήση του διαλόγου απευθύνεται στο συναίσθημα του αναγνώστη και αποκαλύπτει τα συναισθήματα, τις αντιλήψεις και το χαρακτήρα των ηρώων. Επίσης, προωθείται η εξέλιξη της υπόθεσης.

B4. Η συνάντηση και ο διάλογος του ήρωα με το μικρό κορίτσι αποτελούν σημαντικά σημεία της πλοκής του διηγήματος. Ο ήρωας, ενώ στην αρχή αντιμετωπίζει το κορίτσι απότομα και με αρνητικότητα, μόλις εκείνη του εξηγήσει πως της θυμίζει τον πατέρα της που είχε πεθάνει στον πόλεμο και απλώνει το χέρι της προς το μέρος του, αλλάζει εντελώς στάση και βιώνει μια έντονη συναισθηματική μεταβολή. Ξυπνούν μέσα του μνήμες και συναισθήματα από όλα όσα έχει βιώσει ο ίδιος και τον έκαναν να φοβάται και να μισεί τους ανθρώπους, αλλά όλα αυτά καταρρέουν μπροστά στη σημασία και στο δύναμη της ανθρώπινης επαφής, της αγνής και ανιδιοτελούς επικοινωνίας και ανταλλαγής συναισθημάτων. Η κίνηση του κοριτσιού του

θυμίζει ότι δεν υπάρχει μόνο μίσος και πως όλοι οι άνθρωποι δεν είναι εχθροί του, του θυμίζει αξίες και συναισθήματα που ο ίδιος είχε ξεχάσει όταν άφησε το μίσος να τον καταπιεί. Κατά τη γνώμη μου, πέρα από την ανθρώπινη επαφή, υπάρχουν και άλλα πράγματα που μπορούν να κάνουν το σύγχρονο άνθρωπο πιο ανθρωπιστή και αλληλέγγυο. Οι υγιείς, ισορροπημένες διαπροσωπικές σχέσεις, η ανιδιοτελής προσφορά και το γνήσιο ενδιαφέρον για τον συνάνθρωπο, η απόκτηση υπερατομικής συνείδησης και συναίσθησης είναι μόνο μερικοί τρόποι εξανθρωπισμού του σημερινού ανθρώπου. (197 λέξεις)

